

Obsah

Kain a Samařan	2
Vzpomínka na letošní tábor v Poušti u Bechyně	5
Christiansfeld – osada obnovené Jednoty bratrské v Dánsku	7

Kain a Samařan

Kázání Matěje Opočenského při společných bohoslužbách 29.8.2021

První čtení: Kain a Abel Gn 4, 1–17

Základ kázání: Milosrdný Samaritán Lk 10, 25–37

I.

Naši pozornost snadněji upoutají špatné zprávy. To asi známe. Krimi rubrika – ta nesmí chybět v žádném periodiku. Také se takové zprávy, tak banální poučka, lépe prodávají. Když slyšíme příběh o Kainovi a Ábelovi, stojí Ábel spíše ve stínu Kaina. A když už Kain, pak nás upoutá jeho zločin, to, jak si zkazil život, jak ho vzal bratrovi a jak ho Bůh potrestal. A třeba méně pak už vidíme to, že Hospodin Kaina vzal v ochranu. A že se později Kain třeba oženil. Že se možná změnil, (i když takovouhle psychologickou drobnokresbu Genesis už nezná.) A co podobenství o Samařanovi?

Na zákoníkovu otázku: „Kdo je můj bližní?“ Ježíš odpovídá podobenstvím. Příkladem ze života, dobře představitelným. Kdo z nás někdy nepotkal někoho ležícího na ulici? A jak se v nás pralo svědomí: Pomůžu, nepomůžu, on je určitě jen opilý, ten si za to může sám. . . Kdo se sklóní? Pomůže někomu, ztratí čas s někým, kdo mu nevoní? (Přiznávám, že tady mluvím z vlastní zkušenosti). V podobenství navíc jde o člověka, který evidentně není opilý, není zfetovaný, je „jen“ zbitý a okradený. . . A přesto první dva ctnostní kněz i levita, bratři ve víře, jen nakouknou a jdou dál z Jeruzaléma, z města pokoje, do Jericha. Svou cestou. . .

Podobenství je ale vystavěno jinak než především na šokující zprávě o loupeži a skandálním neposkytnutí pomoci.

Ne tak, abychom upnuli svou pozornost na zlo a bídu tohoto světa, i toho světa, který se zdá slušný a v pořádku, ale na to, co bude následovat potom.

Je-li první příběh postaven na upozornění: „⁷ Což nepřijmu i tebe, budeš-li konat dobro? Nebudeš-li konat dobro, hřích se uvelebí ve dveřích a bude po tobě dychtit; ty však máš nad ním vládnout.“ Pak ten druhý příběh nás vede k upozornění: ³³ „Ale když jeden Samařan na své cestě přišel k tomu místu a uviděl ho, byl hnut soucitem; ³⁴ přistoupil k němu, ošetřil jeho rány olejem a vínem, obvázal mu je, posadil jej na svého mezka, zavezl do hostince a tam se o něj staral.“

Ježíš šokuje své posluchače milosrdenstvím, ne vraždou a krimi historkami, ale tím, kudy vede cesta života. Ano, v skrytu především toho věčného života. Vždyť zákoník se Ježíše ptá, aby ho zkoušel, co vede k podílu na životě věčném. Dvojí přikázání lásky o lásce k Bohu, člověku a sobě samému mu nestačí. Ježíš mu tedy řekne toto podobenství. Samařan, pro židy někdo podřadný, nepřítel, se stává bližním právě v té akci soucitu, dovedené do konkrétní pomoci. Ošetří, naloží, odveze do hostince, zaplatí, a kdyby výlohy na zotavení dělaly více, slibuje, že cestou zpět náklady uhradí. . .

Kdyby Ježíš vyprávěl příběh nám dnes, mluvil by nejspíš místo o Samařanovi o Romovi, Afghánci nebo prostě o někom, kdo nepatří k nám, k naší spo-

lečenské vrstvě, národnímu či rodinnému příběhu.

A nakonec i ten první příběh nezůstává jen u varování před zlem uvelebným ve dveřích našeho srdce. To jistě také. Přináší ale také velký odkaz k Božímu milosrdenství, v tomto i jiných případech snad až nespravedlivému a pro naše obvyklé mravní cítění až nesnesitelnému: ani vrah, ten nejtěžší kriminálník, nepřestává být v Hospodinových očích člověkem. I zde je být jen naznačen apel být i takovým lidem bližním: je to zde lakonicky a stručně vyjádřeno jen: „aby jej nikdo, kdo ho najde, nezabil“. I člověk s jakýmkoliv životním cejchem má právo na život. Lidská msta tu nemá místo.

II.

Oba příběhy ale spojuje ještě jedna rovina. Jak Kain, tak Samařan jsou postaveni před stejnou otázkou: Upřednostním sebe, své zájmy, své plány, své ego? Nebo toho druhého? Budeme pokračovat po své cestě hlava nehlava, nebo se dovedeme zastavit a pomoci bližnímu? Necháme se zalknout závistí, žárlivostí a nepřijetím, nebo budeme přát druhému úspěch a přijetí? Dáme prostor naučit se vyčkávat, až na mě Hospodin také shlédne, nebo raději konkurenty odklidíme z cesty?

Konfrontace s něčím, co nás omezuje v našich plánech, nás něčemu učí. Ať už skrze překonávání žárlivosti, nebo skrze přeházení plánů kvůli pomoci někomu cizímu.

Oba dva, Kain i Samařan ztratili svůj čas, ale každý jinak. Kain ztratil čas určený pro svůj životní projekt – obdělávání půdy. Ztratil ho, protože to nezvládl, podlehl žárlivosti, a v jedné osudné chvíli nakonec zabil. Čas jeho možného život-

ního úspěchu byl zmařen: země už mu sílu nedá.

Samařan také ztratil svůj čas. Svůj čas obchodního cestujícího – protože pomohl člověku v nouzi. Obětoval své plány pro tento den – a možná nejen pro tento den – a dokázal se naučit předřadit svým plánům život, resp. nouzi někoho jiného.

Jestli se na něčem zakládá biblická či Ježíšova zvěst, pak je to výzva k tomu, abychom vyhlédli ze svého života, svého osobního budování blahobytu a štěstí a pokusili se přiblížit někomu, kdo je vedle nás. Kdo nemusí hned trpět jako ten zbitý muž či umírající Ábel, ale prostě potřebuje cítit, že tu někdo vedle něj je a ten někdo trochu rozumí jeho situaci, jeho vnitřním zraněním.

Pokud zkoušíme formulovat, na čem stojí to „křesťanské“ v Evropě, jakási identita či hlavní příběh, který tu jako křesťané chceme aktivně žít, nemůžeme pominout právě tenhle rozměr. Rozměr pomoci těm, kteří se ocitli v naprosté beznaději. I v tom případě, že nepatří do našeho kulturního okruhu nebo nemluví stejnou náboženskou mluvou, jsou prostě lidmi jako my. Myslím naprosto konkrétně na lidi uvízlé na polsko-běloruské hranici. A při vědomí vší politicko-náboženské komplikovanosti tohoto případu (i toho, že jeden diktátor vydírá naprosto cíleně Evropu skrze její vlastní ideje lidských práv a pomoci v nouzi), pak přistoupíme-li na politiku ne-pomoci, prostě podlamujeme to křesťanské, co do Evropy máme vnášet. A nejen to, podlamujeme to, v co sami věříme. Jsme vedeni k akci.

Ježíš to řekne naplno: *Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují,* ⁴⁵ *abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svi-*

tit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé. ⁴⁶ Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celníci nečiní totéž? ⁴⁷ A jestliže zdravíte jenom své bratry, co činíte zvláštního? Což i pohané nečiní totéž?

III.

Samařan, pohan, v sobě objeví lásku k nepříteli. V Kainově příběhu se zase objevuje myšlenka, že zákon odplaty/msty nepatří mezi lidské zdroje pro život. Pokud msta, pak Hospodinovou rukou, ne lidskou. Už ne trest smrti, ale když už, tak doživotí a neustálé pokusy o nápravu. Že to stojí čas a peníze? Ano, stojí. Stojí to i naše pohodlí, myšlení na sebe a vlastní blahobyt a štěstí. Ostatně Samařan zaplatí výlohy ze svého.

Asi se shodneme, že nemůžeme pomoci všdy a všude a že ve vzduchu bude

vždycky mnoho otázek a překážek. Ale zároveň se můžeme pokoušet hledat možnosti, jak se alespoň v určitých situacích přinejmenším nezabíjet (a to může podle Ježíše znamenat už jen to, že se nebudeme na sebe hněvat) a v momentech nabyté odvahy víry aktivně pomáhat.

Ježíš před nás staví příběh, který vůbec není snadné naplnit. Dějiny dávají za pravdu všem nám, kteří máme nad sebou a možnostmi naší pomoci pochybnosti. Pro naši útěchu je tu paradoxně ten příběh o Kainovi. Vždyť on dostal šanci se i po svém životním kolapsu nadechnout k novému životu. Náš Bůh je Bohem nových šancí: ten Bůh, který vzkřísil Krista, jenž byl vydán do rukou hříšníků. A na této dobré zprávě stojí celá křesťanská víra. Vždyť Bůh jedná jako milosrdný Samaritán. Na tomhle šokujícím poznání o Božím milosrdenství stojí biblická zvěst. Amen.

Přímlovná modlitba ze 4. července 2021

Sestry a bratři, obraťme se ke Kristu, který nás uzdravuje ze strachu, vin a bolestí.

Prosíme Tě, Pane, za Tvou církev, aby byla místem naslouchání, přijetí a uzdravení.

Prosíme Tě, Pane, abychom dokázali být blízko lidem v nouzi.

Prosíme Tě za tento svět, v němž krvácí tolik ran. Prosíme Tě, abys tyto rány obvázal, abys nás vysvobodil od zoufalství, od bolestí, od hněvu.

Prosíme Tě za ty, kteří podlehli strachu a zoufalství, abys vložil do jejich srdce více víry, lásky a naděje.

Prosíme Tě za naše farnosti, aby byly

místem důvěry a pravdy.

Prosíme Tě, Pane, za nemocné, staré, nemohoucí, zraněné na těle i na duši. Prosíme Tě za osamocené, za ty, kteří ještě nenacházejí oporu v druhých, stejně jako za ty, kdo se oporou druhým chtějí nebo mohou stát.

Prosíme Tě, Pane, za všechny postižené zkázou tornáda, které ochromilo několik celých obcí na jižní Moravě, posiluj stížené ztrátou blízkých či majetku, posiluj v úsilí všechny dobrovolníky, kteří se rozhodli pro obětavou pomoc, posiluj všechny, kteří je v jejich úsilí podporují. Ve svých přímlovkách nezapomínáme ani za postižené na Lounsku.

Prosíme Tě za všechny, co nadále pomáhají a zachraňují zdraví a životy těch, které ochromuje čínský virus. Dej, aby nadále nacházeli ve svém poslání smysl, nabízej jim útěchu v tvé pravdě a posiluj je.

Prosíme Tě za uprchlíky, za migranty, za jejich děti, které nepoznaly opravdový domov. Dej, aby na své cestě nacházeli Tvé světlo, otevřenou náruč a pomocnou ruku.

Prosíme Tě za ty, co nesou zodpovědnost za naši zem. Prosíme Tě za ty, co nesou zodpovědnost za mír a lidské vztahy na světě. Veď všechny k jednotě a lásce, touze po porozumění a respektu.

Prosíme Tě za naše sbory, aby byly otevřenými dveřmi a náručemi, otevřenými srdci, za naše bratry faráře a jejich rodiny, prosíme Tě za naše staršovstva,

sborové sestry, kurátory a kurátorky, prosíme Tě za naše varhaníky a varhanice.

Prosíme Tě za všechny děti, aby jim prázdninové hrátky byly ku prospěchu a radosti a v pořádku se nakonec zase vrátily do svých domovů plných lásky, vlídnosti a pochopení.

Prosíme Tě za všechny, kdo hledají Boha, abys jim posvítil na jejich cestě.

Prosíme Tě za naši vytrvalost v hledání pravdy a odhalování paradoxů, kterými nám představuješ Tvé světlo a lásku.

A ve chvíli ticha Ti, Pane, předkládáme každý své prosby, na které právě myslíme.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, daruj nám pokoj. Amen.

Vzpomínka na letošní tábor v Poušti u Bechyně

Tentokrát jsme s Adelaidou vyzkoušely pozdější příjezd do tábora a bylo milé, že jsme se mohly téměř okamžitě zapojit a vstoupit do různých aktivit, veskrze bohu libých. Počasí se od pondělí odpoledne jevílo jako přátelské a do konce týdne dešťové mokro spíše večerní nijak nenarušilo hojně venkovní aktivity.

Eliška všechny dospělé pěkně rozdělila, a tak jsme se mohli navzájem potěšit různorodostí nápadů, ve kterých děti rozvíjely Zdeňkovo ranní povídání o zápasech proroka Eliáše. Bylo milé poslouchat dětské spekulace nad rozhodováním, které před Eliášem a jeho pomocníkem Elišou stálo, a děti nás vtáhly do svého světa víry. Výběrem některých písní jsme zjistili, že ožívají i paměťové stopy na biblický příběh z minulého roku. Pravidlo č.

1 ke konci tábora zformulované – ve zpěvníku Svítá je spousta krásných a silných kousků a příště ho budeme otevírat i na jiných stranách než na 428 a 476.

Filipovi se podařilo zase několik skvělých pokusů a společným úsilím s lesními sběrači zajistil, že oheň se špekáčky i bez nich byl každý večer. Na poslední vatře, organizované a stavěné Pavlem C., odletěl do nebes Eliášův vozík a nebylo třeba k tomu nic dodávat.

Stínové divadlo divokých scén na dvoře krále Achaba se pěkně prolínalo se stínem Omarovým (Pavel S.). Bez kostýmových zkoušek a s hektickou přípravou („za 5 min 12“) jsme se s mládeží přenesli tentokrát na Dálný Východ, kde si jeden skotský gentleman plnil své archeologické sny. Ovšem nedopadlo to s ním dobře, a

tak musel nastoupit inspektor Clouseau (někteří členové souboru tentokrát dorazili až z daleké Francie), aby vyslychal a usvědčil viníka zločinu. Podezřelých bylo dost a napětí na tvářích malých dětí bylo znát, ostatně Jarda se preventivně před táborem vyzbrojil vlastním revolverem. Pravidlo č. 2 – mládež etapovku umí vymyslet a připravit i v době covidové, psychicky i fyzicky náročné.

Krmě po celou dobu byla vybraná a kuchařů se našlo dosti. Pravidlo č. 3 – zkušené ženy uvaří několik chodů a ani,

světe div se, nepotřebují dohled, dozor, ostrahu!

U fotek z tábora budeme každý jistě vzpomínat na něco jiného – někdo na výlet, někdo na houby či borůvky, jiný na otevřenou a intenzivní debatu s Mikulášem o vztahu k menšinám, někdo na hlazení kudrnatého psa Angela, tak terapeutické po hrůzné noční hře atd., atd. Prostě tábor se opět povedl, Deo gratias!

Tuto trošku sepsala *Helena Wernischová*

Christiansfeld – osada obnovené Jednoty bratrské v Dánsku

Při zpáteční cestě z dovolené jsme se zastavili v pozoruhodném městečku Christiansfeld v jižním Dánsku.

Město založili Moravští bratři v roce 1773 a pojmenovali na počest krále Kristiána VII., který jim dal pozemek a různá privilegia. Od roku 2015 je součástí Světového dědictví UNESCO. Většina původní zástavby vznikla mezi roky 1773 a 1800, město je výjimečné urbanistickým konceptem, odpovídajícím ideálům obnovené Jednoty bratrské. Tolik Wikipedie.

A skutečně – město jako by vypadlo z oka Herrnhutu (Ochranovu) v Německu, odkud také někteří osadníci přišli. Rovné ulice, bratrský kostel, škola a velké domy postavené zvláště pro takzvané chóry, tedy skupiny svobodných mužů, svobodných žen a vdov, kteří v nich žili komunitním životem. Vše ze žlutých cihel a s červenými střechami. Herrnhutské hvězdy v oknech. Hřbitov nazvaný

Boží pole, podobně jako v Herrnhutu – se skromnými deskami, bez náhrobků, bez titulů a zásluh u jmen, muži a ženy zvláště.

Město bylo postaveno hlavně proto, aby bylo zázemím pro práci Jednoty v diaspoře, ale také pro misijní práci v Grónsku a Západní Indii. Život ve městě byl zároveň životem ve sboru Jednoty bratrské, byť v Christiansfeldu bydleli i někteří lidé, kteří do sboru nepatřili. Každodenní život obyvatel města byl spjat s Herrnhutem, místní dostávali pokyny přímo od tamtud a pravidla byla podobně striktní jako v Herrnhutu – několik bohoslužeb během každého dne, pevné příkazy týkající se např. manželství, zákaz tance, nadměrného jídla nebo pití, světských kratochvílí. V platnosti byla i opatření, která určovala možnosti další výstavby, čistoty v obci, péče o děti apod.

Kdo by se chtěl dozvědět více informací, životu v obnovené Jednotě bratrské

se podrobně věnují knihy Edity Štěříkové, například Jako potůček v jezeře nebo Moravské exulantky v obnovené Jednotě bratrské v 18. století: Obrazy ze života.

V Christiansfeldu podobně jako v Herrnhutu dosud existuje sbor Jednoty bratrské.

Jana Šarounová

Zdroje:

<https://christiansfeldcentret.dk/en/>

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Christiansfeld>

místní propagační materiály

Dary sborům

Letos jsme opět z výnosů domu přispěli částkou 20 000 Kč na Personální fond sborům, které nám na náš dotaz doporučily jednotlivé seniorátní výbory naší církve (šlo o jeden sbor v každém seniorátu, v jednom seniorátu si částku rozdělily sbory dva). Příjemci se staly tyto sbory: Teplice, Jičín, Rovečné, Aš, Lanškroun, Telč, Varnsdorf, Český Brod, Leskovec, Praha–Malešice, Šenov, Vítkov, Hlinsko, Sedlec–Prčice, Strmilov. Rádi bychom zprostředkovali některé reakce představitelů těchto sborů:

- S velkým překvapením a pocitem vděčnosti jsme přijali zprávu o daru z Vašeho sboru, ve kterém vedle Vaší štěrnosti spatřujeme i nadějný vzkaz našeho nebeského Hospodina. Prosím, přijměte naše upřímné poděkování za poskytnutí pro nás v současnosti opravdu nejpotřebnějšího účelového daru. Váš počín v nás posiluje a upevňuje víru a naději, že nejsme osamoceni ani s řešením problematiky zachování dědictví předchozích generací.
- Velmi si vážíme Vaší štěrnosti a ochoty, právě proto se Vám daří, že se umíte rozdělit.

- Děkujeme za Vaši podporu a vyprošujeme Boží požehnání pro Váš sbor.
- Rádi bychom vyjádřili vděčnost za Vaši podporu. Vážíme si Vaší solidarity a vyprošujeme pro Vás Boží požehnání.
- Přijměte prosím těchto pár řádků jako poděkování za finanční dar, který smíme použít na platbu do PF, a tím ušetřit naspořené peníze k dalšímu použití. Je to od Vás velice milé, že myslíte na menší sbory. Děkujeme za Vaši obětavost a laskavost. Přejeme Vám všem hodně Božího požehnání.
- S velkou vděčností přijímáme (ne poprvé) od Vašeho sboru dar na náš odvod na personální fond. Velmi nám pomůže.
- Velmi si vážíme toho, že jsou v církvi sbory, které systematicky pomáhají slabším sborům. Váš dar je pro nás v naší současné situaci (nutné stavební investice) darem z nebe. Udělalo nám to velkou radost a povzbudilo do dalších dní.

- Moc děkujeme za Váš dar. Hodně pomůže našemu sboru zase „přežít“ další rok. Vše dobré a mnoho Božího požehnání přejeme!
- Jménem staršovstva Vám a Vašemu sboru děkujeme za Vaši velkorysost. Dar vinohradského sboru s vděčností přijímáme a je pro nás povzbuzením. V loňském roce jsme provedli v kostele velmi náročnou opravu interiéru a vzhledem k tomu, že získaná dotace tento náklad (téměř 1 mil. Kč) pokryla jen asi z jedné třetiny, máme velkou „díru“ v našem rozpočtu, z něhož samozřejmě i letos hradíme personální fond.
- Hodně si vážíme vašeho daru pro náš sbor. Je to příjemné a povzbudivé mít bratry a sestry, kteří myslí i za hranice svého sboru. Peníze se využijí na splacení dluhu personálního fondu (kolem 33 000 Kč), který měl sbor, jenž se sloučí s naším.

jaš

BOOKLUB

Knížky a čtení. To jsou dva zájmy, díky kterým přišla před časem Jana Šarounová s nápadem začít se ve sboru scházet a společně si povídat o literatuře. A od toho nápadu byl už jen kousek k čilé mailové korespondenci několika čtenářek, které mají do knižních večerů chuť a chtějí přizvat další – nejen čtenářky, ale i čtenáře! Vymyslely jsme název, Zdeněk mu dal grafickou podobu a na světě je **BOOKLUB**.

Plánovaly jsme začít vloni na podzim, ale covid nám v tom nepřál, a tak první večer proběhne s ročním zpožděním, **ve čtvrtek 18. listopadu v 19:30 h** ve sborovém sále (setkání plánujeme zatím každé dva měsíce, další tedy bude v lednu).

Co nás čeká? Základem programu bude společný rozhovor o knize, kterou bychom si vždy předem vybrali a všichni přečetli. Poprvé to bude **knihy Niny Špitálníkové „Svědectví o životě v KLDR“**, oceněná cenou Magnesia litera. Já a Eva Svobodová ji nabízíme k zapůjčení (jinak je možné ji běžně koupit a k zapůjčení je jistě i v knihovně). V další části večera bychom sdíleli své čtenářské zážitky a tipy pro ostatní (kdo chce, představil by knížku, která ho zaujala a něco by o ní pověděl, třeba i přečetl krátký úryvek) + vybrali bychom knihu ke společnému čtení na příště.

Všichni zájemci jsou zváni!

Ruth Šormová

Pozvání na lecture recital – Dvořákův klavír

Ve čtvrtek 21. října 2021 v 17 hodin uspořádá náš sbor ve spolupráci s Ústavem A. Dvořáka v našem kostele *lecture recital*. Radoslav Kvapil, který jako první pianista v historii natočil souborně klavírní dílo A. Dvořáka, zahraje Siluety

op.8, Poetické nálady op.85 a Humoresky op.101. Koncert doplní zasvěceným výkladem.

Zveme všechny milovníky vážné hudby.

Zprávy ze staršovstva 9.9.2021

- K diskusi o rozvojovém plánu sboru se staršovstvo sejde 7.10. v 18.00.
- M. Cháb s M. Kopeckou připravují návrh změn zakladatelské listiny OPS Jeden svět a jednájí se spolupracujícími sbory.
- Staršovstvo jednalo o podpoře organizace Berkat vzhledem k překotnému a nepřehlednému vývoji v Afghánistánu. Účel archové sbírky bude upřesněn v říjnu po rozhovorech s Berkatem. O využití zbylých šicích strojů se jedná s V. Roubalovou a organizací Inbaze.
- J. Šarounová a Z. Šorm zřídili běžný účet a elektronické bankovníctví u J&T bank.
- J. Šilar s M. Chábem dokončí omezení a archivaci nahrávek bohoslužeb.
- Z. Šorm podal zprávu o sborovém táboře v Poušti u Bechyně. Potáborová schůzka se bude konat 21.9. od 18.00.
- Hospodářská komise navrhla zakoupení slunečnicku na dvorek při podzimním výprodeji.
- Výsledky mimořádných sbírek: 13.6. sbírka solidarity: 2288 Kč; 27.6. Diakonie HRS – pomoc Moravě: 19 927 Kč; 25. 7. Diakonie – pomoc Německu: 3762 Kč; 5.9. školy EA: 4575 Kč.
- J. Šilar podal zprávu o návštěvě kazatelské stanice v Lestkově a prověření žádosti o příspěvek. Staršovstvo rozhodlo, že sbor daruje na opravy místní modlitebny 20.000,- Kč a vyhlásí od 12. do 20.9. archovou sbírku na tento účel.
- Staršovstvo jednalo o konání podzimního konventu a navrhlo kandidáty pro volbu seniora: D. Balcar, M. Trgalová, M. Sabo, P. Kalus a O. Kolář.
- Staršovstvo hodnotilo uplynulé dění ve sboru a souhlasí s pokračováním společných letních bohoslužeb se sbory Žižkov I. a Vršovice i v následujících letech.
- Staršovstvo projednalo sborový program na další období. Rozhodlo se prozatím zachovat stávající opatření při bohoslužbách.

- Staršovstvo přijalo zprávu o úpravě hrobového místa D. Bružové pro uložení ostatků, o které sbor pečuje. Úprava je před dokončením. Poděkovalo J. Raisové a M. Janečkovi za její organizaci a schválilo navýšení nákladů o 1800,-Kč.
- V létě byla dokončena plánovaná oprava balkónů na sborovém domě. Při opravách se objevila ještě potřeba opravy balkónu u farářského bytu, která je v jednání.
- Půjčka libeňskému sboru byla realizována.
- V prosinci proběhne znovuuložení prostředků na termínovaný vklad u J&T bank.
- Společenství vlastníků sousedního domu porazilo borovici, která narušila zeď na sborovém dvorku. Sbor zeď opraví na jaře vlastními prostředky.
- Staršovstvo přijalo „Domovní řád“ sborového domu a děkuje O. Navrátilové za jeho přípravu.
- M. Cháb informoval staršovstvo o vytvoření elektronického úložiště pro sbor. Ještě je třeba vytvořit strukturu, systém předávání, zaškolení uživatele a doplnit informace do pravidel GDPR.
- F. Krupička během září instaluje ve sborové kanceláři lišty na zakrytí kabelů.
- E. Svobodová se ujme organizace brigády na úpravu zeleně na západním dvorku.
- Vzhledem ke studiu některých mládežníků mimo Prahu hledá sbor další brigádníky pro zajištění pronájmů kostela (otvírání, úklid).
- Staršovstvo se rozhodlo nevyhovět žádosti pěveckého sboru Orfej o pravidelné zkoušky ve sborovém sále.
- Staršovstvo souhlasí, aby M. Vymětal posloužil žadatelům o křest po náležitě přípravě ve vinohradském sboru za těchto podmínek: 1/ Staršovstvo bude předem o žádostech o křest informováno; 2/ M. Vymětal domluví křest a konání bohoslužeb v dostatečném předstihu s farářem vinohradského sboru.
- Z. Šorm informoval staršovstvo o žádostech o křest.
- J. Šarounová informovala staršovstvo, že vzhledem k nástupu do Synodní rady požádala Elišku Novotnou o převzetí organizace sborového zpravodaje Hrozen.
- J. Šarounová připomněla, že příští rok čeká sbor volba nového staršovstva a požádala presbytery, aby přemýšleli o vlastní kandidatuře i dalších možných kandidátech.
- Staršovstvo pozve na příští schůzi M. Chábovou k rozhovoru o spolupráci s Vítečkem.
- M. Cháb předložil otázku, zda mají ti, kdo vedou bohoslužby sedět za stolem Páně či v postranních lavicích.
- J. Raisová se dotázala, zda je možné zorganizovat pro zájemce cvičení ve sborovém sále. Staršovstvo souhlasilo.

Ze sborových akcí

Út	21. 9.	18:00	potáborová schůzka
St	22. 9.	17:00	první hodina náboženství pro školní i předškolní děti
Čt	23. 9.	17:00	první konfirmační cvičení
Čt	23. 9.	19:00	benefiční koncert Daniela Juna
Ne	26. 9.	9:30	bohoslužby (M. Cháb)
Ne	3. 10.	9:30	bohoslužby (Z. Šorm) po bohoslužbách promítání fotek z tábora
Út	5. 10.	14:30	koncert: Trio Bohémo: Matouš Pěruška - housle, Kristina Vocetková - violoncello, Jan Vojtek - klavír
Čt	7. 10.	18:00	mimořádná schůze staršovstva - rozvojový plán sboru
Ne	10. 10.	9:30	bohoslužby (Z. Šorm)
Út	12. 10.	19:00	hospodářská komise
Čt	14. 10.	19:00	schůze staršovstva
Ne	17. 10.	9:30	bohoslužby s Večeří Páně (P. Gallus)
Čt	21. 10.	17:00	lecture recital (R. Kvapil: A. Dvořák-Siluety op.8, Poetické nálady op.85 a Humoresky op.101. Koncert bude doplněn odborným výkladem)
Ne	24. 10.	9:30	bohoslužby (Z. Šorm)
Ne	31. 10.	9:30	bohoslužby (Zvonimír Šorm)

Případné změny v programu po uzávěrce Hroznu lze najít na sborových webových stránkách <http://vinohrady.evangnet.cz>, které jsou pravidelně aktualizovány.

Hrozen vinohradského evangelického sboru vychází přibližně jednou za měsíc. Redakční uzávěrka je vždy 20. každého měsíce. Redakce: *Jana Šarounová*. Tiskovou verzi programem \LaTeX 2 ϵ připravuje *Jan Mach*, internetovou *Jan Šaroun*. Adresa na internetu: <http://vinohrady.evangnet.cz/hrozen>. Příspěvky, reakce či dotazy pošlete na adresu sboru (Korunní 60, 120 00 Praha 2 – Vinohrady, tel. 224 253 550, e-mail: fsvinohrady@volny.cz) nebo přímo redaktorům. Určeno jen pro vnitřní potřeby vinohradského sboru. **Neprodejné.**

